

ART67 2015. 12. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2015. 12. 02. szerda Szlovák Étterem és Söröző



Előző ART levelemben említettem: „Az öreg hölgy látogatása” cím alatt, hogy Magyarországra érkezett Apám legjobb barátjának a felesége, Ninette anyó, (Ő nevezi magát így). Először hagyta el Brüsszelt, amióta a férje, tavaly december 24-én elhunyt. Öcsike barátai kézzől-kézre adták a Ninettet, és úgy törődtek Vele, mint egy saját jogú baráttal. Remélem, hogy Ninette is így érezte.

Nagy különbség volt, a korábbi látogatásokhoz képest, hogy az Öcsike állt minden számlát, Ninette-t viszont mindenki meghívta. Ezen az estén az Öcsike egyik kedvenc éttermében tartottunk köszöntő, ünnepi vacsorát, meghívó: Hajnal Balázs volt.

Öcsike! Egy kicsit ittunk emlékedre, a lelki üdvösségedért! Csak egy kicsit!



2015. 12. 03. csütörtök Pesti Színház

Nádas Péter - Vidovszky László: **Találkozás**

Lassan kénytelen leszek azt tenni (nem tenni), hogy: Ha egy színdarabot korábban már láttam, és tetszett, akkor nem szabad megnéznem újra! Ugyanis a színművek újra színrevitelének 99%-a meg sem közelíti a régebbi változatát. Aki olvassa az ART leveleimet már bizonyára észrevette, hogy nem tetszenek nekem az újrarájátszások. Eddig mindig azt írtam, nem szabad megöregedni és színházba járni, mert túl sok darabot látott az ember hosszú élete során és a régi valahogy mindig jobb volt! (Lelki füleimmel hallok az olvasás közbeni mormogásokat, de most nem szeretnék belemenni annak megvitatásába, hogy ez mennyire életkori sajátosság!)

És most megint! A darab 1979-ben keletkezett és 1985-ben volt a bemutatója a Pesti Színházban. Ruttkai Éva játszotta Máriát, és a Fiatalembert a fiatal Hegedűs D. Géza. A darab akkor két személyes volt, azaz csak ketten játszották. A két szereplő elbeszéléséből, akart/nem akart dialógusából bontakozott ki a tragédia az 1950-es évek világából, a hatalmas szerelem, egy mindent elsöprő testi vágyakozás, ami csak lehetséges egy férfi és nő között. Lényegre törő, tömör gyönyörű előadás volt!

A teljes valóság megjelenítése miatt, idemásoltam a Papám feljegyzéseiből a vonatkozó oldal részletét, amelyből kiderült, hogy zenei kíséret (hárfa, hegedű és ütőhangszer) volt a darabhoz. (Mennyivel letisztultabb, egyszerűbb megoldás!)

erotien: Ezek között és a...
nvek között céltudatos brutálissal átveszi a
hatalmat. Majd diadalmosan felharsog az
örökzöld tanszó, a La Comparsita és Edek
trójelme öröme parádés táncba kezd az
engedelmes nagybácsival.

1951. 1985. szeptember 19.

PESTI SZÍNHÁZ

NÁDAS PÉTER—VIDOVSZKY LÁSZLÓ:
TALÁLKOZÁS
Dráma — szünet nélkül

Rendező: Valló Péter. A rendező munkatár-
sa: Juhász Sándor. Dramaturg: Radnóti Zsu-
za. Diszlet: Jovánovics György. Szerepka:
Ebernwein Róbert.

Mária Ruttkai Éva
Fiatalember Hegedűs D. Géza

Hárfa: Peták Ágnes. Hegedű: Melis László.
Ütőhangszer: Soós András.

A darab különleges erővel idézi fel egy tra-
gikus szerelem történetét, amelyet Mária, az
asszonyt élt át sok sok évvel ezelőtt. Ez na-
non felekeresi őt, meghalt szerelmének fia.
Ernek a találkozásnak a története a darab.
A fiú elegendő szeredéllyel fageattja az
asszonyt zsiáról, akinek életéről és tragikus
haláláról szinte semmit sem tud.

Pázmán
Koppán
Torda.
Laborc.
Réka.
Boblárk
Picur
Enikő
Solt
Bese
Fiatal
Géza

Közre
si Tib
kola
dor,
Galbe
Károli
Kálóz
rád,
másod
Színhi
Az el
A ze
...Az
tem
Istvár
pány
akarj
hogy
szöve
önáll

MOLDOVA GYÖRGY:
AZ ÉLET OLY RÖVID
Színpadi játék két részben

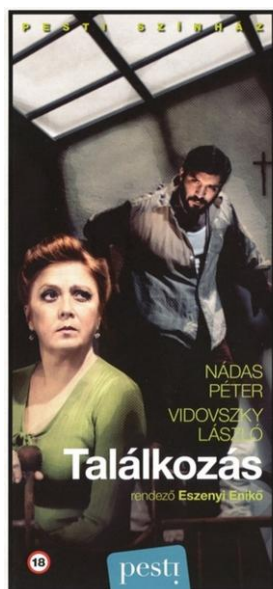
Rendező: Zsombolyai János mv. A rendező
munkatársa: Balák Margit. Dramaturg: Gel-
léri Ágnes. Zeneszerző: Dóme Zsolt. Diszlet-
jelmez: Szakácsi Márta. Fotók: Keleti Éva.

Edit Pécsi Ildikó mv.

1954.

1985. szeptember 25.

RADNÓTI SZÍNPAD.



Nádas Péter
Vidovszky László
Találkozás
tragédia színdarab nélkül

Mária: **Börcsök Enikő**
Fiatalszobor: **Kirády Dániel**

Venczel Vera, Hullán Zsuzsa, Gedós Béla,
Kopék Janka, Purza Patricia, Gilicza Márta, Tör Renáta,
Ember Márk o.h., Medveczky Balázs o.h., Viszt Attila

zenevezető: **Schlanger Tamás / Hollo Miklós**
Rabovay Júlia / Zsárán Máté
Sáskay Kinga / Dóczy Gabriella

díszlet: **Antal Csaba** zene: **Bianca Inelida Jeremias**
színdarab: **Pérez Enikő** világítás: **Csontos Balázs**
operatőr: **Táborosi András, Kürti István**
színpadi: **Csachemester László** 100%: **Hajdu Gábor**
videovizualitás: **Muzsi Gábor, Szilágyi Lóránd, Nagy Tamás**
szíj: **Zsoltay Andrea** 100%: **Róthor Balázs**
színpadi munkatársak: **Peter Béla, Szilágyi Zsuzsanna**

rendező: **Eszenyi Enikő**

Nádas Péter a magyar és európai irodalom egyik legkiemelkedőbb alakja, műveinek édes megvilágítása esztétikus. Színháza című drámáját 1979-ben írta, és ősbemutatója 1985-ben volt a Pesti Színháznál. Nádas hangja és írói stílusa időmúlhatatlan, egyedi és a magyar drámapályán: sem idővel, sem előző nemzedékekkel szembe nem állandó, és a kortárs színházak feladata őt újra és újra felkeltés. A Találkozás katarzis, múlttal szembeálló műalkotás, egy felismerés és egy bizonyos szenvedélytörvény, amelynél a két főszereplő az emberi lélek legnyitottabb rétegébe is le, és a világ legújabb szemérmes történetét meséli el Nádas és a színház univerzális nyelvével. A két főszereplő találkozásánál olyan színdarabot rendezek a múlt örökös felidézése a tragédia újratelése, hanem a felidézés és a megújulás gesztusa is.

Az előadást 10 éves kortól ajánljuk!

bemutató: 2015. október 23. | Pesti Színház
www.vigpithaz.hu | szervezesz@vigpithaz.hu | hívószámok: 06 90 204 443
Nemzeti Operaház 146. Színház, Bemutatók és előadások
Pesti Színház igazgató: Csachemester László, igazgató-helyettes: Zsoltay Andrea
Színházvezető: Csachemester László, igazgató-helyettes: Zsoltay Andrea

De most itt van ez az új bemutató és az embernek elfacsarodik a szíve az elhalasztott lehetőség láttán! Miért kellett ezt tenni Eszenyi Enikő?

A két főszereplő képes lett volna elvinni a tehetségével a Nádas szöveget!

Miért kellett köréjük tekerni a bábjátékot? Makettet építeni, és így megjeleníteni az utcát, sínen húzták, vonták a két főszereplő bábúját, hogy ábrázolva legyen a találkozásuk. Ráadásul teljesen felesleges volt tényleges mivoltukban is ott megjeleníteni Őket, mint Gullivert a törpék országában. (Nem drámai, hanem egyszerűen nevetséges volt, amikor a Börcsök Enikő feje megjelent az egyik ház mellett, egyenes adásban kivetítve a színpadi szoba hátsó falára.) A háttértörténet a színpad mögött játszódott le, élőben. Ezért a két főszereplő ki- és berohangászott a színpad- és annak háttérfüggönye mögé rejtett színpadtér között! A színpad mögött játszódó jeleneteket, kivetítve láthatta a közönség, idő azonosan, mármint technikailag, mert a helyszínről, helyszínre közvetítette a színpad mögötti játszást, egy operatőr, Aki az előadás végén ki is jött meghajolni!

Természetesen lehetséges, hogy nincsen igazam és most ez a mód! Hatalmas feladat a színészek részéről a jelen és a múlt másodpercnyi idő eltéréssel való megjelenítése, esetleg átöltözéssel egybekötve! Továbbá hatalmas munka az operatőr részéről, hogy ne tévessze el a vászonra kiadott képet, azt vegye fel, amit megbeszéltek a rendezővel, stb., hiszen a néző azonnal látja a felvett képet.

Szóval bravúr van, színészi teljesítmény van, csak egy dolog veszett el: az eszmei mondanivaló és annak a drámai megjelenítése! Nekem ebből a változatból nem „jött le” a színpadról a szereplők közötti dráma „feldolgozása, a megbékélés gesztusa”!

Még valami: Börcsök Enikő nem tehet róla, de az adottságai miatt Ő az egész testével színész. „Csak” az arcának megjelenítése nem előnyös számára. Így nem lett volna szabad egy jelenet miatt csak a fejét láttatni, a makett jelenetben!

2015. 12. 05. szombat Erkel Színház

Giuseppe Verdi: **Don Carlos**

2015. 12. 05. szombat
3x1400

ERKEL
SZÍNHÁZ
THEATRE

2015. december 5. 18.00 - 22.00
BÉRLETSZÜNET

Giuseppe Verdi:
Don Carlos
Opera három részben, olasz nyelven, magyar felirattal

.....
Szövegíró: JOSEPH MÉRY, CAMILLE DU LOCLE
Magyar nyelvű feliratok: ROMHÁNYI ÁGNES

Karmester: VAJDA GERGELY
Rendező: MIKÓ ANDRÁS
Színpadra állította: BOSCHÁN DAISY
Díszlettervező: FORRAY GÁBOR
Jelmezt tervező: MÁRK TIVADAR
Karigazgató: STRAUZ KÁLMÁN

II. Fülöp: PALERDI ANDRÁS
Don Carlos: KISS B. ATILLA
Posa mári: KÁLMÁNDI MIHÁLY
Főinkvizitor: SZVÉTEK LÁSZLÓ
Egy szerzetes/IV. Károly: CSERHALMI FERENC
Erzsébet: BOROSS CSILLA
Eboli hercegnő: GÁL ERIKA
Tebaldo: SIMON KRISZTINA
Lerma gróf: BONCSÉR GERGELY
Mennyei hang: RÓSER ORSOLYA HAJNALKA

A Magyar Állami Operaház Zenekara
A Magyar Állami Operaház Énekkara

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Nekem ezen az estén máshol kellett volna lennem, de a Ninette Anyó kulturális programjának biztosítása is feladatomban (-tunk) volt!

Szóval Don Carlos, mivel én nem vezetek olyan kimutatást, mint amelyet az Apukám vezetett, nem tudom megmondani, hogy ez az előadás hányadik Don Carlos volt, de nagyon-nagyon sokadik. Mindazonáltal fantasztikus előadás volt. érdekes módon a darabot még nem újították fel, úgy hogy minimum 40 éve ezt a díszletet és színpadi beállítást nézi Budapest közönsége. Szerencsére jönnek a fiatalok és, mint tudjuk: *Minden újszülöttnak, minden vicc új*, senkinek nem hiányzik, hogy milyen lehetne másképpen, mert így jó! Ha látják a fellegekből a régi alkotók (Forray Gábor, Mikó András, Márk Tivadar), hogy a művük még ma is milyen sikert arat, bizonyára repkednek az örömtől! És ami egy operában lényeges az énekesek, megint világszínvonalon teljesítettek. Ez az előadás, így ahogy van, világsikert aratna a MET-ben! (New Yorki Metropolitan Opera)

(A baj csak velem volt, mert furdalt a lelkiismeret, hogy máshol kellene lennem!)

Erről a helyről is köszöntelek a születésnapodon Klárka: Isten éltesse sokáig!

Jövök Neked egygel!

2015. 12. 06. vasárnap **VIGADÓ** épületének megtekintése a felújítás után



Ezt a programot is a Ninette anyónak szerveztük, de a Ninette anyó nem jött el, azzal a kifogással, hogy Ő már 2014-ben látta ezt az épületet. Nem volt okom kételkedni, bár biztos voltam, hogy nem láthatta a „pincétől, a padlásig” az épületet, de beletörődtem OK, akkor megyünk ketten. Az eredeti program az lett volna, hogy Vigadó nézés, ebéd nálunk és megyünk a Várba adventi koncertre. Lehet, hogy 78 éves koromban már én sem fogom bírni a „napi többszöri fellépést”, így nem szóltam semmit.

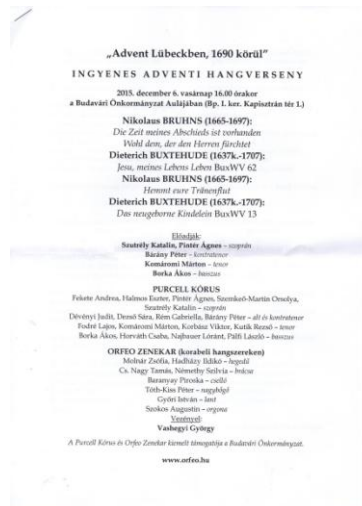
Valóban bejártunk a Vigadó épületét a pincétől a padlásig, még a tetőre is kimerészkedtünk, szerencsére nem kellett lépcsőt mászni, mert engedték nekünk a liftek használatát. Egyébként nem volt program az épületben.

Nagyon gyönyörűen és ízlésesen van felújítva a ház, de azért kíváncsi lennék a Szántó véleményére!

2015. 12. 06. vasárnap „Advent Lübeckben, 1690 körül”

Adventi koncert az Budavári Önkormányzat Aulájában

A Purcell Kórus és az Orfeo Zenekar fellépése, vezényelt: Vashegyi György



Kissé esett az eső, vártak ránk a Venyák, már csak a III. emeleten találtunk egy szabad széket. Az énekek XVI. századiak voltak. Ninette élvezte a zenét és talált egy gyönyörű hangot!

2015. 12. 10 csütörtök Magyar Állami Operaház

Giacomo Puccini: **Bohémélet**

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ

2015. december 10. 11.00 – 13.55
A mai főpróba a Mindenki Operája sorozat eseménye.
Giacomo Puccini:
BOHÉMÉLET
Opera két részben, olasz nyelven

Szövegíró: GIUSEPPE GIACOSA ÉS LUIGI ILLICA
Magyar nyelvű feliratok: ROMHÁNYI ÁGNES

Karmester: CHRISTIAN BADEA
Rendező: NÁDASY KÁLMÁN
Diszlettervező: OLÁH GUSZTÁV
Jelmezt tervező: MÁRK TIVADAR
Karigazgató: STRAUZ KÁLMÁN
A gyermekkar vezetője: GUPCSÓ GYÖNGYVÉR

Rodolfo: ATALLA AYAN
Schaunard: KÁLDI KISS ANDRÁS
Marcello: SZEGEDI CSABA
Colline: PALERDI ANDRÁS
Mimi: ELEANOR LYONS
Musette: VÁRADI ZITA
Benoit: HÁBETLER ANDRÁS
Alcindoro: GEIGER LAJOS
Parpignol: BEÓTHY KISS LÁSZLÓ
Fináncbíró: FARKAS GÁBOR
Finánc: BAKÓ ANTAL
Gyümölcsár: ROSKA DÁNIEL

A Magyar Állami Operaház Zenekara
A Magyar Állami Operaház Énekara és Gyermekkara

Színház a 2. felfonás után



Üres szék az én helyem

Lényegében a Don Carlosnál leírt szövegem, itt teljesen azonosan megismételhető lehetne, csak a Mikó András (rendező) nevét kell lecserélnem Nádasy Kálmánra, Oláh Gusztáv és Márk Tivadar maradhatnak, mert ennek az előadásnak is a látvány- és jelmezt tervezői voltak! Tehát ez az előadás látványilag ugyan az, mint kb. 55 évvel ezelőtt.

(Akkoriban sorozatban néztük meg a szüleimmel a Bohéméletet, de már a második előadás előtt intett a Papám: Ma ne fess ki a szemet, mert megint folyni fog az arcodon a festék! És a további alkalmakkor is, ha így szólt, tudtam, hogy a Bohéméletet megyünk nézni. Ugyanis a III. felfonásban, amikor a Mimi meghal, Rodolfo, aki addig – úgy tudja, Mimi alszik - az ablak előtt áll, háttal a történéseknek, csak a különösen nagy csendre figyel fel és fordul a barátai felé „Miért néztek így rám?”, majd felsikít: Mimi! – akkor én már zokogtam, és a kis „köpködős” szempillafestésem feketéje végig folyt az arcomon. Akkor még nem volt papír zsebkendő és a fekete festék milyen könnyen oldódott a könnyeimtől, éppen annyira ragaszkodott a zsebkendőm anyagához és az Anyukám alig bírta kimosni. Így lett nekem megtiltva a szempillafesték használata!)

Gyönyörű előadás volt, Ninette anyónak is nagyon tetszett, annál is inkább, mert Ő is énekelte valamikor Mimi szerepét, ma is tudja. Ráadásul két kiváló vendégénekes is meg volt hívva Rodolfo: Atalla Ayan és Mimi: Eleanor Lyons, akiket ismert a Ninette: Szép hangok! – mondta. Én pedig szégyenkezve ugyan, de megint bögttem, talán az emlékeim miatt!

Tomboló siker és ováció az előadás végén!

2015. 12. 12. szombat Erkel Színház

Giacomo Puccini: **Triptychon**



ERKEL
SZÍNHÁZ
THEATRE

Szövegírók | Librettists ► Giuseppe Adami, Gioacchino Forzano
Rendező | Director ► Anger Ferenc
Létdirektori | Visual designer ► Zsely Z. Gergely
Dramaturg ► Kenessey Judit
Küldőgárdai | Chorus director ► Szász Kálmán
A gyermekkar vezetője | Head of the children's chorus
► Gupcsó Gyöngyvér

Karmester | Conductor ► Keselyák Gergely

Angelica nővér | Suor Angelica
Lány Kiss Gabriella, Komlós Iré, Dobó-Kiss Veronika, Farkasdi Mária,
Molnár Ágnes, Kovács Annamária, Kempf Mária, Budai-Langemann Mária,
Vitéz-Szűcs, Buzsáki Zsuzsanna, Matyascsik Edit, Szavai Eszter, Nánai Nóra,
Bolya Papp Nikolett, Magyar Juli

Gianni Schicchi
Kálmán Péter, Salló Orsolya, Wiedemann Bernadett, Balczó Péter, Szerekesz János,
Miháncz Ottó, Kiss Anikó, Székely Zoltán, Buda Tamás, Fodorcsó Mária, Hóvári
Gábor, Baló-Farkas Zoltán, Gyarmati Ákos, Szentesi László, Takács Botond

A köpeny a tóban
Kálmán Péter, Salló Orsolya, Farkasdi Mária, Szerekesz János, Gábor Gábor,
Wiedemann Bernadett, Balczó Péter, Kőrösi Edit, Nánai Nóra

Három egyfelvonásos. Három remekmű. Puccini az 1. világháború alatt komponálta a Triptychont, amelyet nyolc évvel később már csak a Tavaszi Követés.
A történetek nem kapcsolódnak közvetlen egymáshoz: a foglalt hangzással a köpeny egy Sasna-parti bűbájos mesét és egy szerelmi háromszög történetét; a húsvét idején játszódó Angelica nővér egy apuka tragédiáját mutatja be; a végül elcsúszó Schicchi meséje pedig egy kőbányán történt ártalmatlan ruffián megfigyeléseit írta le az ottani csigákról „Pukáiban”.
Az operák gazdag kompozícióiban, Anger Ferenc rendezésében láthatják az Erkel Színház közönsége.

Three one-acts. Three masterpieces. Puccini composed it between World War One, and it was followed only by Turandot, eight years later.
Three operas opens, which are not organically linked to one another: it tells the tale of a love triangle set in the oppressive atmosphere of a boat rocking along the banks of the Seine. Set at Easter time, Suor Angelica relates a tragedy unfolding on a convent, while the comic Gianni Schicchi was inspired by a medieval Florentine whose sly means of enriching himself were described by Dante himself in the Inferno.
These three fantastic pieces, directed by Ferenc Anger with a magnificent cast, will be staged at the Erkel Theatre.

www.opera.hu | www.facebook.com/erkelshaz

A fenti operák bemutatásának idejében az volt a szokás, hogy ténylegesen három felvonásra volt tagolva a színházi illetőleg a zenei élvezet. Az előadások időtartama, négy, öt hatóra is lehetett akár. Hosszabb szünetekben az emberek a színház közeli éttermekben, kocsmákban ettek-ittak és úgy mentek vissza az előadás folytatására. Némelyik színháznak saját fenntartású, vagy legalábbis az épületében levő étterme, cukrászdája volt. Ma már nem is létezik olyan színház, amelynek ne lenne büfije legalább. A MÜPA eleve étteremmel együtt épült, és az Operaház, most decemberben nyitotta meg a régebbi pénztárainak helyén impozáns kávézóját és souvenir boltját.

Bayreuth-ban azért olyan hosszúak az előadások, mert felfonások közötti szünet kerekén egy óra hosszáig tart, hogy legyen idejük az embereknek az étkezésre. Rengeteg étterem sorakozott fel a fesztivál színház körül, de hatalmas park is, ahol kiterített pokrócokon az estélyi ruhás hölgyek, urak a pokrócon ülve fogyasztják el a magukkal hozott elemózsiát!

Ma már ez egyáltalán nem divat, mármint a három felvonás, ténylegesen három részben való lejátszása. A közönségnek egyszerűen nincs türelme a három felvonáshoz és elhagyják a szünetben az épületet. Színházat és operát is „futólépésben” néznek, hallgatnak az emberek, legyen az bármilyen jó előadás, megúnják és elmennek.

Ezen az estén, mivel a bemutató napja volt, kivételesen eljátszották egy estén Puccini három, egy felvonásos művét, három felvonásos operaként. Természetesen a Gianni Schicchi-t hagyva utolsónak, hogy ne menjenek el az emberek, mert a Gianni Schicchi a legjobb, vagy legalábbis a legnépszerűbb a három opera közül.

A további napokon - keverve a három művet – csak kettőt játszanak együtt, és aki mind a hármat meg szeretné nézni, akkor annak a Gianni Schicci-t kétszer kell látnia. Az egyik mindig a Gianni Schicci, mert Ő egy vígopera, a másik kettő tragédia.

Azt hiszem, hogy nagyon jó előadást láttunk. Főleg a díszlet tetszett nekem, mert felépítettek egy egyemeletes körfolyosós házat, amelynek az udvara és kapubejárata az első felvonásban (Köpeny) hajókikötő dokk volt, ahol a hajó parkolt, az emeleti rész pedig a kikötőt kiszolgáló iroda és étterem helyiségei voltak. Az Angelica nővér esetében az udvar egy hatalmas lépcsőorrá változott, amelynek alján Angelica nővér kis fűszerkertje kapott helyet. Az emelet meg a nővérek kis szobáira változott. A Gianni Schicci esetében pedig a lépcsősor hatalmas ágygá, az emelet pedig szobákkal, bejárattal telt meg. Tehát az egy díszlet kiszolgálta a három különböző színhelyet és minden szempontból tökéletes volt. (Bár a Ninette anyó hazafelé megismerkedett egy bottal járó nénivel, akivel megtárgyalták, hogy egy énekesnőnek milyen borzalmas lehetett azokon a sok lépcsőkön mászkálni kapaszkodás nélkül. Jaj-jaj!)

A három opera:

Köpeny. A Szajna kikötőjébe érkezik az áruval megrakott hajó, jönnek a kirakodó munkások, a tulaj kifizeti őket és azok elindulnak a kocsmába. A hajó tulajdonosa most nem hódol a szokásainak és nem tart a munkásaival, a hajón marad és rágyújt a pipájára. Igen ám, de a fellobbanó gyufa lángja a „fényjel”, a jelzés, ahogyan az ifjú feleség a hajóra szokta hívni a szeretőjét. A kapitány rájön, hogy csalja a felesége és megöli a csábítót, majd letakarja a köpenyével, ráül. Hívja, a feleségét, kérdőre vonja és megmutatja neki a holttestet. Mindennek vége, róhatja az urával továbbra is az unalmas vizeket, mert a szeretővel korábban megbeszélték, hogy ezen az estén megszökteti az asszonyt a hajóról! Nincs szabadulás!

Angelica nővér. Angelica három évvel korábban egy kisfiúnak adott életet, amely főbenjáró bűn volt, hiszen nem volt férje, nem volt házasa. Szülei egy kolostorba zárták büntetésként. A kisfiút pedig nevelőszülőkhöz adták. Angelica csak a kisfia miatt élt és reménykedett benne, hogy még valaha láthatja a gyerekét, aki majd megbocsát neki. A kolostorban gyógyfüveket természetett ezzel foglalta le magát. Gyógyítóként ismerték már a környéken. Érkezik azonban egy asszony, aki elmondja, hogy a kisfiú meghalt. Angelica megmérgezi magát a gyógyfüvei segítségével.

Gianni Schicci. Meghal a Bozo! A család felforgatja az egész házat, a végrendelet után kutatva, de nem találnak semmit. Ekkor valaki tanácsára elhívják a Gianni Schicci-t, akiről úgy tudják, hogy nagy ravasz. Gianni Schicci-t - ötletétnek bedőlve - befektetik a Bozo halálos ágyába és Ő diktálja le a végrendeletet. Először örülnek, mert mindenkire hagy az ál Bozo valami kisebb darabot, szamarat például. Szólni azonban egyik sem meg a hivatalos személyek előtt, mert akkor lebuknának a csalás miatt és Gianni Schicci magát jelöli meg, mint Bozo legjobb barátját a nagyon örököséként!

2015. 12. 13. vasárnap Búcsúebéd a Szalag utcában



Imre, Berczelly István operaénekes, Simándy Judit balerina, Simándy József özvegye, Hajnal Balázs Apám és az Öcsike évfolyamtársa az Árpád Gimnáziumban, valamint a Színhátszó kör tagja, szereplője, díszlettervezője, a rendező Öcsike és a színhátszó Apám barátja, valamint a Ninette anyó operaénekes, Öcsike özvegye, mindannyian Simándy rajongók voltak, ülnek az asztalnál. Mindenkit az Apukámtól örököltém, kivéve az Imrét! Öcsikére emlékeztünk, de nem voltunk szomorúak!

2015. 12. 15-én feltettük a **Ninette anyót a repülőgépre**, 150 perc múlva épségben leszállt Brüsszelben. Köszönjük, hogy itt voltál Ninette anyó!

Ugyanezen a napon csak estefelé ünnepeltük a **Liza Hanna 9. születésnapját**



Születésnapon még torta, Karácsonyra irányítható autóvá változott a kedvenc BNW X6-os. A görkorcsolya szintén születésnap ajándék, mindezt együtt kipróbálta a kisasszony (lakásban való gyakorlás után) Balatonalmádiban.

2015. 12. 17. csütörtök Belvárosi Színház

Ernest Thomson: **Aranytó**



Két idős ember élete megváltozik, pedig az idén is az Aranytónál töltik a nyarat, mint hosszú évek óta mindig. Egyébként pedig a történet szokványos a gyerekük, a lányuk mindent megtesz, hogy megfeleljen nekik, főleg az apjának, de mivel minden korábbi közeledési szándék kudarcba, veszekedésbe fulladt, a lányuk évek óta nem látogatott haza. Most azonban váratlanul beállít, egy férfival, akivel komolyra fordult a kapcsolata, de a férfinak van egy kamasz fia, akit az Aranytónál szeretnének hagyni a lány szüleinél, hogy ott nyaraljon, ameddig ők Európába mennek.

Hát ez az ötlet, azonban sem a fiúnak, sem pedig az öregúrnak nem tetszik. A Mama azonban felvállalja a lehetetlen, felbátorítja, a fiatalokat menjenek csak nyugodtan el, Ő majd mindent megold.

Gondolom, a többit már ki tudjátok találni!

Az öreg házsártos, pedáns, megrögzött bácsi, hamarosan „összejön” a laza, pimasz, rendetlen kamasszal, a Mama legnagyobb csodálkozására. Mire visszatérnek a fiatalok, akik Európában össze is házasodtak, mindenki megváltozott, akit az Aranytónál hagytak. Nagy az öröm: Happy End!

Nekem a Mama mondata tetszett nagyon, amit az öregre mondott, mint jellemzőt: Nagyon változott a szókincse!

Jó darab, jó szerepek, jó színészek, eredmény nem is lehet más, csakis a sikeres darab! Film is volt a téma: Henry Fonda és Katharine Hepburn főszereplésével. Korábban színházban: Mensáros László és Tolnay Klári játszották, magyar színpadon. Az előadás után:

Vári Évát a színpadon köszöntötték 75. születésnapja alkalmából.

2015. 12. 28. hétfő Átrium Film- Színház

David Pownall: Mesterkurzus



Anikó és a George is voltak



Nem tudtam ki az író, így utána néztem az Interneten. Liverpoolban született 1938-ban. Afrikai réz-bányában (Zambia) személyzeti vezető volt. 1969-ben visszatért Angliába, és ettől az időtől „főállású” író lett. Sokoldalú tevékenységet folytatott színházak működését segítette, színdarabokat, rádiójátékokat stb. írt.

A Mesterkurzus című darabját 1983-ban írta, „mivel mélyen érdekli a zene” és a zeneszerzés, több darabjában is foglalkozik zeneszerzőkkel. Különösen érdekelte az elnyomó politikai környezet hatása a zeneszerzőkre. Hogyan érintette a „személyes kreativitásukat” a politikai ráhatás, nyomás?

A témával kapcsolatosan pedig ezeket a gondolatokat találtam: (csak a színdarabra vonatkozó részeket emeltem ki, kíváncsi voltam a szerepek valóságalapjára)

Zsdanov, miután az írókkal „végzett” 1948-ban a zeneművészet területén kezdett a „formalizmus” elleni harcba, tisztogatásba, amelyek rengeteget ártottak többek között Sosztakovics és Prokofjev munkásságának, de mindketten túléltek Zsdanovot.

Prokofjev, 1948-ban megalázó bírálatban részesült. Direkt politikai mondanivalójú zenedarabokat – kantátákat – kellett írnia (Önbírálatot, önkritikát kellett gyakorolnia!) 1953. március 5-én ugyanazon a napon, mint Sztálin, halt meg. Egy évvel túlélte Zsdanovot.

Sosztakovics, 1948-ban a Zsdanov-rendelettel ismét kegyvesztetté vált. Műveinek nagy részét betiltották, bűnbánatra kényszerítették. Ő is túlélte Zsdanovot. (Jócskán!)

Volt a díszletfalán egy felirat, amit nem tudtam megfejteni, aki tudja, írja meg nekem:

НЕ БОЛТАЙ!

És akkor jöhet a darab. Sajnos az első felvonás olyan dög unalom volt, hogy egyszerűen nem emlékszem, hogy egyáltalán történt-e valami. Egy ócska kiszuperált hulló vakolatú szoba, ugyanolyan ócska kiszuperált zongora, pár szék, piros modern formájú telefon (1948-ban még biztosan nem volt ilyen), hatalmas Sztálin kép a falon, egy lemezjátszó a látvány, tervezője: Bukta Imre. (Mint azt többen tudják rólam, Ő az egyik kedvenc képzőművésem.) Minden darab hiteles, ezért nem értem a telefont, mármint a külalakját. Túlságosan azért nem vagyok kiakadva, mert csak dramaturgiai szerepe van, esztétikai nincs a telefonnak, el is dugták a színpad oldalán. (Azért ha én Bukta lennék szerettem volna valahonnan, egy korhú masinát.)

Zsdanov érkezik, pár perc néma jelenet után feltesz egy lemez és a székek tetején táncolni kezd és iszik. (Azt is olvastam az Interneten, hogy nagy baja volt Zsdanovnak az iszákossága, egyszer még Sztálin is rákiabált, hogy hagyja abba az alkoholizálást és csak gyümölcslevet igyon. Hát persze a bor is gyümölcs lé. He-he!)

Sorra jönnek a „meghívott” vendégek, természetesen halálra válva, Prokofjev és Sosztakovics. A színpad sarkában, mint az kicsit később kiderül, egy WC van elhelyezve, amelyen egy hatalmas tábla mögött (végig, amióta Zsdanov a szobába lépett) Sztálin ült, csak a tábla mögött így nem láthatta senki! Amikor már mindenki megérkezett mondja a Zsdanov, hogy Sztálin elvtárs is itt van és nyitja a WC ajtót, ki lép valaki kezében a nagy táblával, amitől még mindig nem látjuk, hogy ki van mögötte. Innentől kezdve már nem is érdekelt, hogy mi történik, mert akkora bődületes marhaságnak tartottam az egészet! Két reszkető, szerencsétlen ember, egy iszákos örült és egy idióta bajuszos, barom játszották a színpadon a világtörténelmet! Nem hiszem, hogy a darab írója ilyen idétlen látványra gondolt, amikor megidézte ezt a négy embert. Most mit látok? Komédiát, ahhoz túl kemény a falhoz állítás és a főbelövés megkísértése. Paródiát, karikatúrát, gúnyrajzot? Mit?

De itt nem sziporkázik senki, itt nem mond poénokat, vagy gúnyszavakat senki! Hát bizony ez egy kolosszális hülyeség és dög unalom. Cserhalmi pedig a hangjával együtt elveszítette a józan paraszti eszét is, mert ez a rendezés rémes. Lehet, hogy vidéken elmegy, de Pesten nem. Ráadásul a Zsdanovot játszó Kuna Károly, valamint a Prokofjevet alakító Derzsi János nem álltak a helyzet magaslatán. László Zsoltot már meg sem merem említeni, mert tudom, hogy jó színész, de ezen az estén ezt nem mondhatta volna ezt róla senki. Egyszerűen nem tudott a szerepével mit kezdeni, úgy nézett ki, mint egy hosszú karó, aki nem tud mit tenni a karóságával. Néha a háta mögött reszkettette a kezét, hogy lássuk mennyire fél. Lehet, hogy Őt csak az Alföldi tudta rendezni? Így lett szünet, amikor is a Szabadosokkal megbeszéltük, hogy hát, hát nem igazán ezt vártuk!

A szünet után azonban valami megváltozott, végre rátértek a lényegre. és megtudtuk, hogy mi a Sztálin elvtárs kedvenc dala. Továbbá, hogy történt egy nagy bányaszerencsétlenség 423 ember halt meg (ennyi szerepe volt a telefonnak), és Sztálin elvtársra nagy szükség van. Sztálin elvtárs azonban nem ér rá, mert halaszthatatlan dolga megrendszabályozni a két zeneszerzőt, hogy azt a nótát fűjják,

amit Ő akar. Mert 400 bányászt talál bármikor, de két ilyen zeneszerzőt nem, tehát ez utóbbi most fontosabb neki. Holnap majd megy!

Továbbá 20 millió ember halt meg a háborúban és most az Ő (Sztálin) feladata, hogy pótolja a férfiakat, mert csak gyerek és nő maradt, és mindenkinek Ő szeretne az apja lenni. Minden halott az Ő lelkét nyomja, és Neki pótolni kell minden férfit. Hurrá!

Akkor erre igyunk és máris a WC-ből hozott hatalmas ikon (a Nép ajándéka) forog a lemezjátszón a sarkában négy pálinkás pohárral, akihez éppen odafordul a pohár, annak innia kell, mint az orosz rulett. Megtudjuk, hogy hogyan lehet a Grúz népdalt a Szuliko-mot négy hangszínen elénekelni (szép volt)! A zeneszerzők megígérik, hogy írnak együtt egy kantátát, Sztálin szövegére és másnap az első zenei kongresszuson minden rendben lesz, ahogyan azt a Sztálin elvtárs óhajtja. Sztálin először leül, majd lefekszik a négy székre, Zsdanov gondosan a feje alá teszi az összehajtogatott katonai zubbonyát a vendégek lábujjhegyen távoznak, csak fel ne ébredjen a vezér, holnap fontos dolga lesz. Hát kérem szépen itt kellett volna kezdeni, az első felvonásra semmi szükség!

Hogy a szünetben miért kellett mindenkinek elhagynia a nézőteret, azt pedig végképpen nem értettem, mert átrendezés nem történt. Ha csak egy komplett CD-t be nem építettek a zongorába, mert hirtelen mind a négyen tudtak zongorázni, méghozzá nem is rosszul. A két zeneszerzőnek természetes állapota, de a Zsdanovtól már nem várta el senki, no, pláne Sztálin elvtárstól. De mint azt az Internetről megtudtam, Zsdanov játszott valamilyen hangszeren, de nem zongorán, Prokofjevnek pedig fel volt kötve az egyik keze, ami belefért a leromlott állapotú idős zeneszerző szerepébe, de a valóságban is fel volt kötve a színész keze, láttam előadás végén az előtérben. Ehhez képest mind a négyen verték a zongorát, legalábbis mögötte ültek és valamelyikük kezelte a CD lejátszót. Jól csinálták!

Mivel korábban kétszer is hallottuk a MÜPÁ-ban Sosztakovics 9. szimfóniáját ide citáltam a régebbi bejegyzésemet, mert illenek ide, tehát idézet magamtól:

2013. 05. 11. Koncert MÜPA. A mű rendkívül rövid, mindössze 22 perc. Ezen és azon is, hogy nem tartalmaz semmiféle „emelkedettséget”, „hosszannát”, továbbá, hogy nem alkalmazott szólistákat, kórust, mindenki megsértődött (Sztálin elvtárs is), győzelmi himnuszt vártak tőle és „csak” ennyi lett a „nagy mű”! (Itt kezdődött a szerző 2. kegyvesztettsége.)

2014.04.13 Koncert MÜPA. Nem is olyan régen ugyan itt, ugyan ezen a helyen már hallhattuk Sosztakovics: 9. szimfóniáját, amely „hatalmas” műnek indult (Nagyobbat írok, mint Beethoven!), menet közben azonban megváltozott Sosztakovics (politikai) elképzelése és ez vicc lett az egészből, de jó vicc! Annyira jó ez a mű, hogy most már meg kellene hallgatni a nézőtérrel is! Üzenet a Szabadosnak: Kérek jegyet a legközelebbi 9-re, de a rendes nézőtérre, lehet a 3. emelet is, mert ott a legjobb a hangzás a MÜPÁ-ban!

(Utólagos megjegyzés: Az úgynevezett orgonaülésem ültünk a nézőtérrel, a karmesterrel szemben.)

2015. 12. 30. szerda Thália Színház

Ken Ludwig: **A hőstenor**

A THÁLIA SZÍNHÁZ BEMUTATJA
A HŐSTENOR KEN LUDWIG
AMERIKAI BOHÓZAT OKTÓBER 11.
RENDEZŐ: RÉTHLY ATTILA

VIDA PÉTER
SZERVÉT TIBOR
TÓTH ESZTER
SZOMBATHY GYULA
SHELL JUDIT
MOLNÁR PIROSKA
GUBÁS GABI
CSÁNYI SÁNDOR

WWW.THALIA.HU
A HŐSTENOR KEN LUDWIG
AMERIKAI BOHÓZAT FORDÍTOTTA: HAMVAI KORNÉL

A clevelandi operaháza világhírű olasz tenor érkezik Otello szerepére. Lázban ég miatta a város, zsilong körülötte a színház. Az igazgató és titkára, Max, joggal büszkék: a művész úr sztáralőrjeit bravóroisan kezelték, a magas rangú vendégek előtt fényes siker ígérkezik. Lélekben már az esti bankettre készülnek, ahol kiválóan lehet pezsgőzni és flörtölni, amikor beüt a krach. A nagy Tito Merelli helyére be kell ugrani, és az utolsó pillanatban a lámpalázás Max az egyetlen elérhető tenorista...

Két Otello, két szoba, hét ajtó. Ken Ludwig boházata a londoni West End és a Broadway szenzációs sikere volt, megkapta a legjobb vígjátéknak járó Olivier- és a legjobb darabnak járó Tony-díjat.

MAX: VIDA PÉTER
SAUNDERS: SZOMBATHY GYULA
MAGGIE: TÓTH ESZTER
TITO: SZERVÉT TIBOR
MARIA: SHELL JUDIT
JULIA: MOLNÁR PIROSKA
DIANA: GUBÁS GABI
BELLBOY: CSÁNYI SÁNDOR

SÜGŐ: SERFŐZŐ ANDREA
ÜGYELŐ: KÁLMÁN JÁNOS
RENDEZŐASSZISZTENS: KELEMEN KATA
JELMEZTERVEZŐ: VELICH RITA
DÍSZLETTERVEZŐ: CZIEGLER BALÁZS

RENDEZŐ:
RÉTHLY ATTILA

1065 Budapest, Nagymező utca 22-24.
+ 36 1 331 0635; +36 1 331 1874; +36 1 331 0500 | jegy@thalia.hu

A színdarab Magyarországon a THEATRUM MUNDI Színházi és Irodalmi Üzletkötés-közvetítéssel kerül színpadra.

A szokásos shakespearai szerepcserés játéknak lehettünk tanúi, vidám játék jó szórakozást ígért. Az is volt mindenkinek, csak nekem nem. Lassan lehetetlenné válik a színházba járásom, mert annyira nem hallom a szereplőket! Ha hallom, akkor pedig nem értem, hogy mit mondanak.

Ebben a darabban, így jártam a Szervét Tiborral. Mindenki mást hallottam, értettem, csak Őt nem, pedig nem is olyan régen legendásan szépen beszélt. Szerepéhez illő módon, olasz operaénekest játszott, aki töri az angolt, de nem úgy, hogy hibásan ejti, vagy keveri a szavakat, hanem elnyafogja a szövegét, rettenetesen idegesítő volt.

Szerencsére gyönyörű nők vették körül, a Schell Judit (feleség), Gubás Gabi (szoprán partner), Tóth Eszter (szerelmes rajongó), akik nagyon vidámak, nagyon rajongók és nagyon csinosak voltak! (Nem esznek ezek a nők semmit, hogy ilyen karcsúak tudnak maradni?)

Molnár Piroška, mint amerikai elnök jelölt, tündéri volt, és nagyon ügyesen alakította Csányi Sándor a bunkó, közömbös sofőr mindenest, akinek, szintén egy félreértés során, az elnök jelölt nő másnak hiszi, mint ami valójában volt. Ez a tévedés azután számos nevetésre alkalmas jelenetet szült. Vida Péter, mint titkár és Szombathy Gyula, mint igazgató beleillettek a játékba. Mindenki jól szórakozott. Végül én is, mert mivel operaénekesekről volt szó, idézetek hangzottak el az Otelló, a Turandot, és a Rigoletto című operákból.

A délutáni színházból nem jöttünk egyenesen haza, elmentünk az egyik barátnőmhöz, mert ígért nekem bejglit. Hiába próbáltam lebeszélni, azzal, hogy én fogom felfalni az egészet (azonnal abba kell hagynom az evést!), de az Uram azt mondta, hogy csak fogadjam el szépen, majd eleszi előlem!

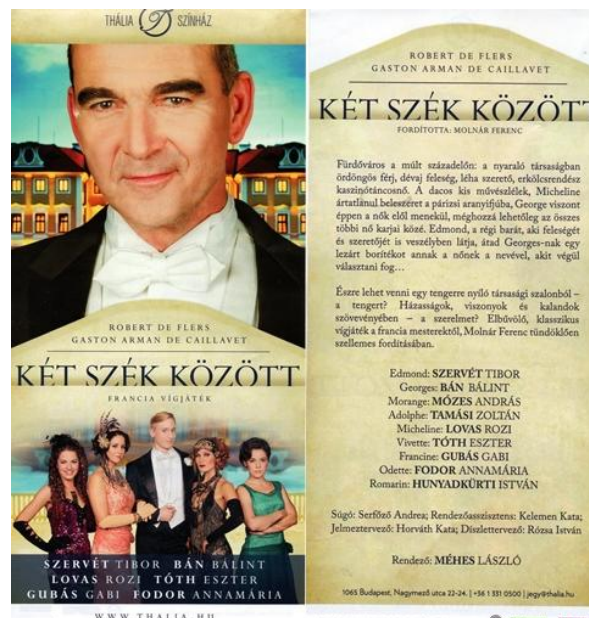
Mondanom sem kell, hogy az éhes vándorokat terített asztal várta és olyan finom különlegességet kaptunk (illetve csak én, mert az Uram nem él az ilyesmivel), hogy a következő alkalommal be fogom mutatni az új tudományomat rukkola ügyben! (Készülj Szabados!) És még kaptunk egy hatalmas nászajándékot az ifjú házaspár részére, amiről pedig nem is volt szó!

Köszönöm szépen Drága Manyikám és Kriszta a szép estét, és a jól tartást!

Hazaérkeztünk, mivel már vacsoráztunk, nem kellett az evéssel foglalkoznunk, a TV-ben sem volt semmi említésre méltó, nézhető műsor, ránk szakadt egy szabad este! Akkor vetitek neked mondta a Férjecském és lőn.....

2015. 12. 30. szerda RTL Klub közvetítése volt, amit az Imre felvett nekem

Robert De Flers – Gaston Arman de Caillavet: **Két szék között** francia vígjáték



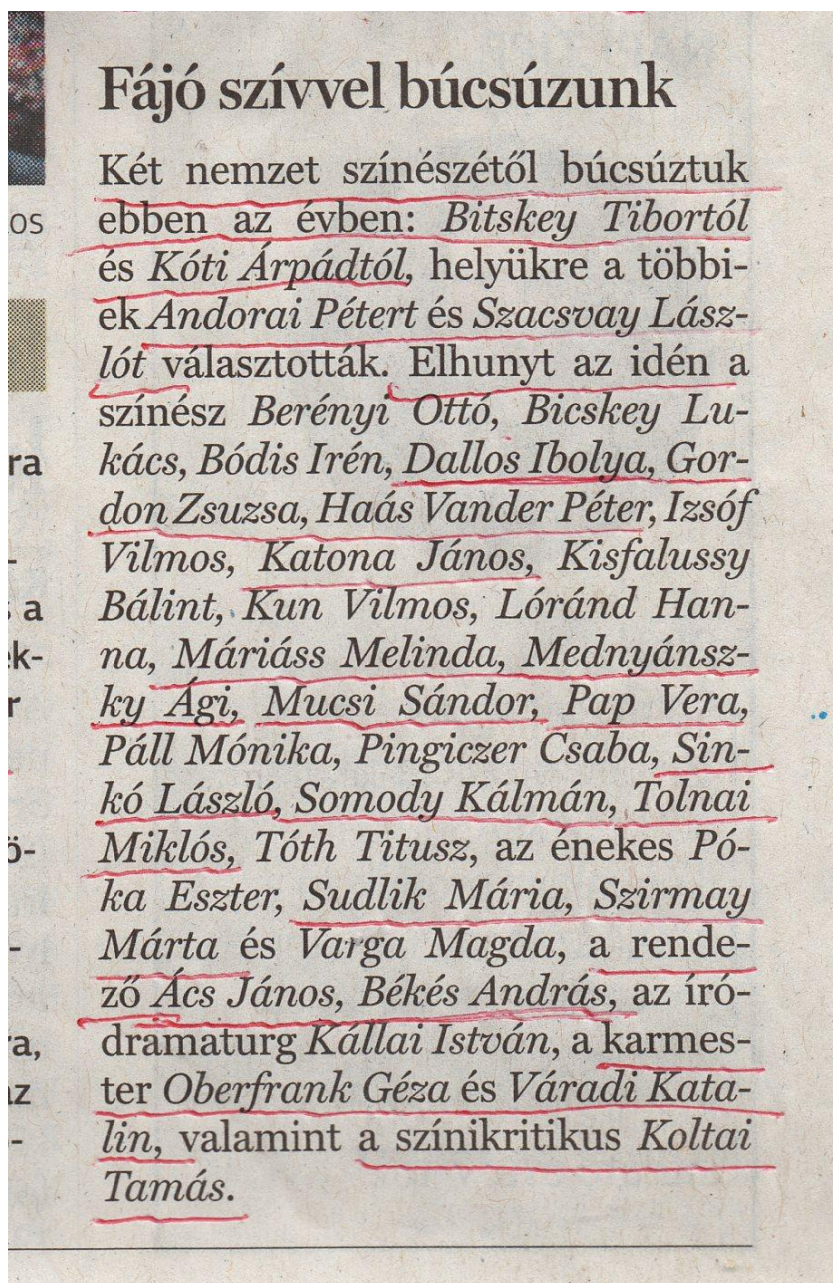
Ugyan az a színház, ugyan az a főszereplő, de most csodásan játszott, ahogyan réges-régen megszoktuk Tőle. Minden szavát hallottam értettem. Megint három gyönyörű nő vette körül. (A feleség, a szerető és a lánya!) Sziporkázó volt a darab.

Nem ült előttem senki, nem volt reklám, nem volt szünet, hát ez igen, így kellene minden darabot látnom!

Igazán kellemes nap volt! Reggeltől (szinte) estig színház, jó barátok, finom ételek! Ez igen!

Év vége van, minden vonatkozásban összegeznek az emberek, így a Népszabadság munkatársai is. A 2015. 12. 29. keddi számban, a Kultúra rovatban megjelent egy cikk, Szemere Katalin tollából: 2015 – több felvonásban címmel.

Szilveszterre való tekintettel, nem szeretnék ünneprontó lenni, de annyira felkavart a fenti cikk, Fájó szívvel búcsúzunk című része, hogy muszáj Veletek megosztanom. Muszáj emléket állítani ezeknek az embereknek ezen a helyen is, hogy aki olvassa, ezt az írást emlékezzen, legalább egy percig Rájuk, mert megérdemlik!



Ha a Molnár Gál Péter élne, milyen nekrológokat írt volna ezekről a csodás emberekről! Nem szerepel a felsorolásban a Benkó Sándor zenész és mérnök, akit szintén nagyon-nagyon sajnállok!

Kedveseim!

Elérkezett az év utolsó napja! Valahol mulatoztok, veletek lehetnénk, de nem szokásunk, és úgy tűnik, hogy már nem is lesz az. Mulassatok jól!

Kívánok Mindenkinek Boldog Újévet!

Szeretettel

